

13 Δεκεμβρίου, 1996

[ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΠΥΡΟΣ ΓΙΑΛΛΟΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ης η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 467/95 & 491/95)

Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Διορισμοί/Προαγωγές — Το κανονιστικό πλαίσιο — Καν. 10, 11, 13(2) και 13(4) των περί Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1986 — Περιεχόμενο ρύθμισης, ερμηνεία και εφαρμογή στην κριθείσα περίπτωση — Κατάληξη διάφορη αυτής στην *Γιάλλουρος v. Α.Η.Κ.* 5

Διοικητικό Δίκαιο — Διορισμοί/Προαγωγές — Το ανεπίτρεπτο προτίμησης υπαλλήλου εξ' αιτίας των ανατιθεμένων σε αυτόν καθηκόντων — Ακυρότητα εξ' αυτού του λόγου στην κριθείσα περίπτωση τόσο της 10 σύστασης υπέρ του προαχθέντος όσο και της ίδιας της περί προαγωγής απόφασης.

Οι αιτητές προσέβαλαν την επιλογή του ενδιαφερομένου μέρους για τη θέση Διευθυντή Προσωπικού. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αλλ' απορρίπτοντας ως απαράδεκτη την πρώτη των προσφυγών, αποφάσισε ότι: 20

1. Καθίσταται προφανές ότι με τις σχετικές πρόνοιες τίθενται τρία ενδεχόμενα για την πλήρωση θέσης πρώτου διορισμού και προαγωγής. Και ιεραρχούνται με τρόπο ώστε το πρώτο να αποκλείει τα άλλα δύο και το δεύτερο να αποκλείει το τρίτο. Έτσι, εάν κατόπιν εσωτερικής γνωστοποίησης, υπάρχουν κατάλληλοι υποψήφιοι 25

για πλήρωση της θέσης με προαγωγή, δεν εξετάζεται περαιτέρω η υποψηφιότητα υπαλλήλων για διορισμό. Εάν δεν υπάρχουν, τότε εξετάζεται το κατά πόσο υπάρχουν για πλήρωση της θέσης κατάλληλοι υποψήφιοι εκ των υπηρετούντων υπαλλήλων της Αρχής. Και αν δεν υπάρχουν, τότε δημοσιεύεται η θέση ευρύτερα και πληρώνεται με εξωτερικούς υποψηφίους. Με αυτό τον τρόπο είναι που ρυθμίζουν το θέμα οι Κανονισμοί. Σε τούτο δεν υπάρχει οτιδήποτε το άτοπο. Το ίδιο το σχέδιο υπηρεσίας καταρτίζεται από την Αρχή δύναμει των Κανονισμών: βλ. τον Κανονισμό 9(1). Επομένως και το πως λειτουργεί το σχέδιο μπορεί να ρυθμιστεί δύναμει των Κανονισμών. Το δικαστήριο δε συμφωνεί με την απόφαση του Κούρρη Δ. στην **Σπύρος Γιάλλουρος κ.ά. ν. Α.Η.Κ.**, στην οποία δόθηκε διαφορετική ερμηνεία. Η Αρχή ορθά ήταν που προσέγγισε το θέμα. Και ορθά ήταν που κατέληξε.

Αφότου λοιπόν διαπιστώθηκε ότι υπήρχαν κατάλληλοι υποψήφιοι για προαγωγή, δεν ήταν πια δυνατό να συνυπολογίζεται ο πρώτος αιτητής ως υποψήφιος. Δεν διατηρούσε ως εκ τούτου έννομο συμφέρον σε ό,τι αφορά την τελική έκβαση.

2. Η σύσταση της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, εν προκειμένω, η οποία σύσταση αποτελούσε, σύμφωνα με τον Κανονισμό 23(3), ένα από τα αναγκαία στοιχεία κρίσης, διαμορφώθηκε ως αποτέλεσμα απαράδεκτων απόψεων του Διευθυντή. Σύστησε το ενδιαφερόμενο μέρος "λόγω της επαφής γενικά που είχε με το κοινό κατά τη διάρκεια της θητείας του σαν Διευθυντής Περιφέρειας και των επαφών του με όλα τα Κυβερνητικά τμήματα ή/και τις άλλες Υπηρεσίες και Οργανισμούς της Κυπριακής κοινωνίας". Συνάγεται πως ό,τι και αν αποκόμισε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο από αυτές τις επαφές, το αποκόμισε διότι την ευκαιρία για τις επαφές του την έδωσε η θέση. Και όχι ότι ήδη είχε τις οποιοσδήποτε ιδιότητες και ικανότητες τις οποίες η θέση απλώς ανέδειξε. Τίποτε από ό,τι ανέφερε ο Διευθυντής δεν απέκλειε το ενδεχόμενο και ο αιτητής να ανταποκρινόταν με τον αυτό τρόπο αν κατείχε θέση που συνεπαγόταν τέτοιες επαφές. Είναι νομολογημένο ότι δε δικαιολογείται η διάκριση μεταξύ υπαλλήλου ανάλογα με τα καθήκοντα που εκτελούσε ο καθένας με όσα συνεπάγονταν, εκτός όπου καταφαίνεται ότι η μη ανάθεση σε κάποιον οφειλόταν σε δική του αδυναμία να ανταποκριθεί επαρκώς στα καθήκοντα που ανατέθηκαν στον άλλο.

Το Διοικητικό Συμβούλιο δεν διέκρινε την εν λόγω μεμπτότητα η οποία παρεισέφησε μέσω των απόψεων του Διευθυντή στη σύσταση της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής. Αυτό από μόνο του

αποτελεί λόγο για ακύρωση της τελικής απόφασης εφόσον την μόλυνε ένα από τα στοιχεία κρίσης. Υπάρχει όμως και δεύτερος λόγος, ξεχωριστός όσο και αν συνδέεται με τον πρώτο. Είναι ότι η σύσταση του Διευθυντή στο Διοικητικό Συμβούλιο, η οποία απο- 5
τελούσε άλλο ξεχωριστό στοιχείο κρίσης, ήταν μεμπτή κατά τον ίδιο τρόπο σε ένα ουσιώδες μέρος της, ήτοι, εκείνο που είχε τεθεί υπόψη και της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής. Σε ποιο βαθμό επέδρασε στην κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου αυτό το μέρος της σύστασης του Διευθυντή κανείς δεν γνωρίζει και θα ήταν ανεπί- 10
τρεπτο να το εικάσει.

*Η προσφυγή 491/95 επιτυγχάνει με
έξοδα. Η προσφυγή 467/95 απορρίπτε-
ται με έξοδα.*

15

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Γιάλλουρος κ.ά. ν. Α.Η.Κ. (1995) 4 Α.Α.Δ. 2649,

Φιλαστίδης ν. Α.Η.Κ. (1995) 4 Α.Α.Δ. 839.

20

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Αρχής Ηλεκτρισμού με 25
την οποία προήχθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Διευθυντή
προσωπικού αντί των Αιτητών.

Α. Σ. Αγγελίδης, για τους Αιτητές.

Κ. Στιβαρού για Γ. Κακογιάννη, για την Καθ' ης η αίτηση. 30

Α. Κωνσταντίνου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

35

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Η Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου προκήρυξε για 40
πλήρωση μια κενή θέση Διευθυντή Προσωπικού, (Κλίμακας Α15+2) που ήταν θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής. Αυτό έγινε με εσωτερική γνωστοποίηση, ημερομηνίας 23 Φεβρουαρίου 1995. Υπέβαλαν αιτήσεις οκτώ υποψήφιοι, όλοι υπάλληλοι της Αρχής. Οι πέντε από αυτούς, ανάμεσά τους και ο αιτητής στην 40
υπόθ. 491/95, κατείχαν θέση στην κλίμακα Α15 που ήταν η αμέσως κατώτερη εκείνης που θα πληρωνόταν. Ως εκ τούτου αποτάθηκαν για προαγωγή. Οι υπόλοιποι τρεις, μεταξύ των οποίων και ο αι-

τητής στην υπόθ. 467/95, κατείχαν θέσεις χαμηλότερες. Και έτσι αποτάθηκαν για διορισμό.

- 5 Το θέμα πλήρωσης της θέσης το εξέτασε απ' ευθείας η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή κατ' ακολουθίαν του Καν. 23(3) των περι Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Οροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1986 για να διατυπώσει συστάσεις προς το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής. Η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή έλαβε προς τούτο υπόψη όλα τα σχετικά στοιχεία, περιλαμβανομένων και των απόψεων του Διευθυντή. Για αυτές εκτίθενται τα εξής στο πρακτικό, ημερομηνίας 14 Μαρτίου 1995:

“Απόψεις Διευθυντή:

- 15 Ο Διευθυντής αφού έλαβε υπόψη του όλα τα κριτήρια προαγωγής δήλωσε ότι αν και ο 8632 Παπαδόπουλος Γενέθλιος υστερεί στην αρχαιότητα των 8521 Ευσταθιάδη Ανδρέα και 8741 Φιλίππου Ανδρέα, εντούτοις λόγω της επαφής γενικά που είχε με το κοινό κατά τη διάρκεια της θητείας του σαν Διευθυντής Περιφέρειας και των επαφών του με όλα τα Κυβερνητικά τμήματα ή/και τις άλλες Υπηρεσίες και Οργανισμούς της Κυπριακής κοινωνίας εκτός Αρχής Ηλεκτρισμού πιστεύει ότι υπερέχει ελαφρά σφαιρικά όλων των άλλων υποψηφίων και γιαυτό τον συστήνει για προαγωγή στην πιο πάνω θέση.”

- 25 Ως αποτέλεσμα, η Συμβουλευτική Υπεπιτροπή θεώρησε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, Γενέθλιο Παπαδόπουλο, ως τον καλύτερο διαθέσιμο υποψήφιο για προαγωγή και αποφάσισε να τον συστήσει.

- 30 Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής εξέτασε το θέμα σε τακτική συνεδρία την 21 Μαρτίου 1995. Κατήχθυσε πρώτα την προσοχή του στο κατά πόσο υπήρχε κατάλληλος υποψήφιος για προαγωγή οπότε, αν η απάντηση ήταν καταφατική δεν θα επεκτεινόταν σε εξέταση για πλήρωση της θέσης με διορισμό. Το σχετικό απόσπασμα έχει ως εξής:

- 40 “Η Αρχή έκρινε ότι ενόψει των διατάξεων του Κανονισμού 13(2) η πιο πάνω θέση που είναι θέση πρώτου διορισμού και προαγωγής πρέπει να πληρωθεί με προαγωγή ή μετάθεση εφόσον υπάρχει κατάλληλος προς τούτο υποψήφιος και μόνο αν δεν υπάρξει τέτοιος κατάλληλος υποψήφιος θα ανατρέξει στην αξιολόγηση και άλλων αιτητών υπαλλήλων. Εφόσον δε υπάρχουν πέντε υποψήφιοι δηλαδή οι Ανδρέας Ευσταθιάδης, Ανδρέας Φιλίππου, Γενέθλιος Παπαδόπουλλος, Κώστας Ιωάν-

νου και Χαρίλαος Χατζηγέρου που υπηρετούν στην αμέσως κατώτερη θέση δηλαδή σε θέση κλίμακας Α15 και που πληρούν τις προϋποθέσεις για προαγωγή στην πιο πάνω θέση, η Αρχή προέβη στην εξέταση των πέντε αυτών υποψηφίων για να διαπιστώσει κατά πόσο αυτοί ή ένας ή περισσότεροι από αυτούς είναι κατάλληλοι για πλήρωση της εν λόγω θέσης με προαγωγή. 5
Αφού η Αρχή εξέτασε τα προσόντα του καθενός από τους πέντε αυτούς υποψηφίους σε συσχετισμό με το ισχύον για την πιο πάνω θέση Σχέδιο Υπηρεσίας και αφού άκουσε και τις προκαταρκτικές επί του θέματος απόψεις του Διευθυντή ο οποίος δήλωσε ότι και οι πέντε αυτοί υποψήφιοι είναι κατάλληλοι για προαγωγή στη θέση αυτή, αποφάσισε όπως περιορίσει την περαιτέρω εξέταση του θέματος ανάμεσα στους πέντε αυτούς υποψηφίους κατ' αποκλεισμό των άλλων τριών αιτητών οι οποίοι ανήκουν σε κατώτερες θέσεις και συνεπώς δεν προσφέρονται για διορισμό στη θέση αυτή." 15

Με αυτό τον τρόπο αποκλείστηκε ο αιτητής στην υπόθ. 467/95. Θα επιληφθώ σε αυτό το σημείο ιδιαίτερα αυτής της εξέλιξης σε σχέση με την εν λόγω υπόθεση. 20

Η προσφυγή αρ. 467/95

Οι καθ' ων η αίτηση εγείρουν ένσταση στην προώθηση της υπόθεσης, προβάλλοντας ότι ο αιτητής στερείται έννομου συμφέροντος εφόσον, σύμφωνα με αυτούς, νόμιμα ήταν που αποκλείστηκε η υποψηφιότητά του στο στάδιο της διαπίστωσης ότι η πλήρωση της θέσης καθίστατο δυνατή με προαγωγή αντί με διορισμό. Διατυπώθηκε και δεύτερος λόγος για έλλειψη έννομου συμφέροντος ο οποίος όμως δεν είναι ανάγκη να με απασχολήσει. Και αυτό διότι, 25
όπως θα εξηγήσω, επιτυγχάνει ο πρώτος. 30

Οι έννοιες διορισμού και προαγωγής ορίζονται στον Καν. 10 ο οποίος διαλαμβάνει ότι:

“10. Διά τους σκοπούς του παρόντος Μέρους, εκτός εάν εκ του κειμένου προκύπτει διάφορος έννοια - 35

‘διορισμός’ σημαίνει την απονομήν θέσεως εις πρόσωπον μη τελούν εν τη υπηρεσία ή την απονομήν εις υπάλληλον θέσεως άλλης ή της υπ’ αυτού κατεχομένης, μη αποτελούσαν προαγωγή ή εναλλαγήν, ο δε όρος ‘διορίζειν’ ερμηνεύεται αναλόγως. 40

‘προαγωγή’ σημαίνει την προαγωγήν υπαλλήλου από κατω-

τέραν θέσιν εις αμέσως ανωτέραν θέσιν και περιλαμβάνει προαγωγήν εις περιπτώσιν συνδεδυασμένων θέσεων, ο δε όρος 'προάγειν' ερμηνεύεται αναλόγως."

- 5 Πιο κάτω τίθενται οι διάφορες κατηγορίες θέσεων. Περιορίζομαι σε ό,τι ενδιαφέρει που είναι μόνο η περίπτωση θέσης πρώτου διορισμού και προαγωγής:

10 "11. - (1) Τηρουμένων των προνοιών του Κανονισμού 12, διά τους σκοπούς διορισμού ή προαγωγής αι θέσεις διαιρούνται εις τας ακόλουθους κατηγορίας -

(α)

15 (β) θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής, εις τας οποίας δύνανται να διορισθώσι πρόσωπα μη τελούντα εν τη υπηρεσία ή δύνανται να διορισθώσιν ή προαχθώσιν υπάλληλοι.

(γ)"

20 Προχωρώ στον Κανονισμό 13(2) όπου περιέχεται πρόνοια που αποτελεί το κλειδί στην επίλυση του προβλήματος και προσθέτω την παράγραφο (4) για πληρότητα:

25 "13.- (1)

(2) Κενή θέσις προαγωγής ή πρώτου διορισμού και προαγωγής θα πληρούται διά της προαγωγής ή μεταθέσεως υπαλλήλου, ως θα είναι η περίπτωσης, κατόπιν εσωτερικής γνωστοποίησεως
30 εις την οποίαν θα καθορίζηται η ονομασία της θέσεως και ο τόπος εργασίας αυτής· εις αυτήν δε θα επισυνάπτεται και το αντίστοιχον προς την θέσιν σχέδιον υπηρεσίας.

(3)

35 (4) Οσάκις θέσις πρώτου διορισμού και προαγωγής δεν δύναται να πληρωθή λόγω μη υπάρξεως υποψηφίου, εκ των ελάχιστοτε υπηρετούντων υπαλλήλων, κατέχοντος τα απαιτούμενα προσόντα, η Αρχή θα προβαίνη εις την δημοσίευσιν της θέσεως
40 διά της οποίας θα γίνωνται δεκταί αιτήσεις από εξωτερικούς αιτητάς και εν τη περιπτώσει ταύτη η Αρχή δύναται να πληροί την θέσιν διά του διορισμού ενός εξ αυτών. Εις την δημοσίευσιν της θέσεως θα αναφέρηται η ονομασία της θέσεως, η αντίστοιχος προς αυτήν μισθολογική κλίμαξ, ο τόπος εργασίας, τα

γενικά καθήκοντα και τα απαιτούμενα δι' αυτήν προσόντα, το δε σχέδιον υπηρεσίας διά την εν λόγω θέσιν θα είναι διαθέσιμον προς παράδοσιν εις πάντα ενδιαφερόμενον.”

Καθίσταται νομίζω προφανές ότι με τις ανωτέρω πρόνοιες τίθενται τρία ενδεχόμενα για την πλήρωση θέσης πρώτου διορισμού και προαγωγής. Και ιεραρχούνται με τρόπο ώστε το πρώτο να αποκλείει τα άλλα δύο και το δεύτερο να αποκλείει το τρίτο. Έτσι, εάν κατόπιν εσωτερικής γνωστοποίησης, υπάρχουν κατάλληλοι υποψήφιοι για πλήρωση της θέσης με προαγωγή, δεν εξετάζεται περαιτέρω η υποψηφιότητα υπαλλήλων για διορισμό. Εάν δεν υπάρχουν, τότε εξετάζεται το κατά πόσο υπάρχουν για πλήρωση της θέσης κατάλληλοι υποψήφιοι εκ των υπηρετούντων υπαλλήλων της Αρχής. Και αν δεν υπάρχουν, τότε δημοσιεύεται η θέση ευρύτερα και πληρώνεται με εξωτερικούς υποψηφίους. Με αυτό τον τρόπο είναι που ρυθμίζουν το θέμα οι Κανονισμοί. Σε τούτο δεν υπάρχει οτιδήποτε το άτοπο. Το ίδιο το σχέδιο υπηρεσίας καταρτίζεται από την Αρχή δυνάμει των Κανονισμών: βλ. τον Κανονισμό 9(1). Επομένως και το πως λειτουργεί το σχέδιο μπορεί να ρυθμιστεί δυνάμει των Κανονισμών. Με την απόφαση του Κούρη Δ. στην **Σύρος Γιάλλουρος κ.ά. ν. Α.Η.Κ.** (1995) 4 Α.Α.Δ. 2649, στην οποία δόθηκε διαφορετική ερμηνεία δεν μπορώ να συμφωνήσω και δεν την ακολουθώ. Η Αρχή ορθά ήταν που προσέγγισε το θέμα. Και ορθά ήταν που κατέληξε.

Αφού λοιπόν διαπιστώθηκε ότι υπήρχαν κατάλληλοι υποψήφιοι για προαγωγή, δεν ήταν πια δυνατό να συνυπολογίζεται ο αιτητής ως υποψήφιος. Δεν διατηρούσε ως εκ τούτου έννομο συμφέρον σε ό,τι αφορά την τελική έκβαση.

Αυτή η προσφυγή είναι απαράδεκτη και απορρίπτεται. Με έξοδα εναντίον του αιτητή. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Η προσφυγή αρ. 491/95

Αφού το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής περιορίστηκε στην πλήρωση της θέσης με προαγωγή, εξέτασε τα στοιχεία που αφορούσαν στους πέντε εναπομείναντες υποψηφίους. Τα οποία εκτίθενται στον Κανονισμό 23(3) ως εξής:

“23. - (3) Κατά την προαγωγήν εις θέσιν επί κλίμακος Α15 και άνω ως και εις ανωτέραν συνδεδεασμένην θέσιν, η Αρχή λαμβάνει δεόντως υπ' όψιν τας συστάσεις της Συμβουλευτικής

Υπεπιτροπής και του Διευθυντού, και τας περί των υποψηφίων εμπιστευτικάς εκθέσεις.”

- 5 Έλαβε λοιπόν υπόψη τη σύσταση της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής και τη σύσταση του Διευθυντή. Αναφέρθηκα ήδη στην πρώτη, στη διαμόρφωση της οποίας, καθώς είναι πρόδηλο, οι απόψεις του Διευθυντή τις οποίες παρέθεσα, απέβησαν κρίσιμες. Ενώπιον του Διοικητικού Συμβουλίου, ο Διευθυντής επιβεβαίωσε τις απόψεις που είχε εκφράσει στη Συμβουλευτική Υπεπιτροπή. Του ζητήθηκε
- 10 τότε να τις διευκρινίσει. Η απόκρισή του καταγράφηκε ως εξής:

- “Ο Διευθυντής απάντησε ότι είχε υπόψη του τα κριτήρια που αναφέρονται στον Κανονισμό 23 των Περί ΑΗΚ (Όροι Υπηρεσίας) Κανονισμών του 1986 καθώς και άμεση και προσωπική
- 15 αντίληψη και γνώση των διοικητικών και οργανωτικών ικανοτήτων των υποψηφίων για προαγωγή ως και των ικανοτήτων και το ενδιαφέρον τους ως Διευθυντών να αντιμετωπίζουν θέματα που άπτονται των δραστηριοτήτων της Υπηρεσίας Προσωπικού όπως εργασιακές σχέσεις, προσλήψεις, εκπαίδευση
- 20 και ασφάλεια προσωπικού και όντως πιστεύει αφού συνεκτίμησε την αρχαιότητα, πείρα, αξία και ικανότητα των υποψηφίων για προαγωγή ότι ο 8632 Παπαδόπουλλος Γενέθλιος υπερτερεί σφαιρικά ελαφρά των άλλων τεσσάρων και τον θεωρεί ως τον καταλληλότερο για προαγωγή παρά την υπεροχή
- 25 των δύο εξ αυτών σε αρχαιότητα (Α. Ευσταθιάδης 9 χρόνια και Α. Φιλίππου 2 χρόνια) και την ελαφρά υπεροχή των άλλων δύο στη βαθμολογία (Κ. Ιωάννου και Χ. Χατζηγέρου). Ο Διευθυντής πρόσθεσε επίσης ότι τα όσα εξέφρασε στη συνεδρία της Συμβ. Υ/Ε της Αρχής για Θέματα Προσωπικού τα θεωρεί ως
- 30 ενισχυτικά της άποψής του αυτής.”

- Είναι προφανές ότι τα όσα ανέφερε εδώ ο Διευθυντής δεν ήταν διευκρινιστικά των όσων είχε αναφέρει στη Συμβουλευτική Υπεπιτροπή. Επρόκειτο περί προσθήκης νέων αλλά και σημαντικών
- 35 λόγων για υποστήριξη της υποψηφιότητας του ενδιαφερόμενου προσώπου. Εύλογα νομίζω θα μπορούσε να διερωτηθεί κανείς αναφορικά με το γιατί δεν τα είπε αυτά τα σημαντικά και στη Συμβουλευτική Υπεπιτροπή όταν μάλιστα τα όσα είχε τότε αναφέρει συνέτειναν σε μόνο “ελαφρά”, καθώς είπε, υπεροχή του ενδιαφερομένου προσώπου ενώ τα νέα που πρόσθεσε αργότερα θα ενδυναμώναν την κατάληξη του παρότι τα εμφανίζει να μην προσθέτουν ουσιαστικά. Μπορώ όμως αυτό να το αντιπαρέλθω. Κι αυτό διότι η διαδικασία ήταν ούτως ή άλλως μεμπτή. Για τους ακόλουθους λόγους.
- 40

Πρώτο, η σύσταση της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής, η οποία σύσταση αποτελούσε, σύμφωνα με τον Κανονισμό 23(3), ένα από τα αναγκαία στοιχεία κρίσης, διαμορφώθηκε ως αποτέλεσμα απαράδεκτων απόψεων του Διευθυντή. Υπενθυμίζω ότι σύστησε το ενδιαφερόμενο μέρος “λόγω της επαφής γενικά που είχε με το κοινό κατά τη διάρκεια της θητείας του σαν Διευθυντής Περιφέρειας και των επαφών του με όλα τα Κυβερνητικά τμήματα ή/και τις άλλες Υπηρεσίες και Οργανισμούς της Κυπριακής κοινωνίας”. Συνάγεται πως ό,τι και αν αποκόμησε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο από αυτές τις επαφές, το αποκόμησε διότι την ευκαιρία για τις επαφές του την έδωσε η θέση. Και όχι ότι ήδη είχε τις οποιεσδήποτε ιδιότητες και ικανότητες τις οποίες η θέση απλώς ανέδειξε. Τίποτε από ό,τι ανέφερε ο Διευθυντής δεν απέκλειε το ενδεχόμενο και ο αιτητής να ανταποκρινόταν με τον αυτό τρόπο αν κατείχε θέση που συνεπαγόταν τέτοιες επαφές. Είναι νομολογημένο ότι δεν δικαιολογείται η διάκριση μεταξύ υπαλλήλου ανάλογα με τα καθήκοντα που εκτελούσε ο καθένας με όσα συνεπάγονταν, εκτός όπου καταφαίνεται ότι η μη ανάθεση σε κάποιον οφειλόταν σε δική του αδυναμία να ανταποκριθεί επαρκώς στα καθήκοντα που ανατέθηκαν στον άλλο: βλ. Πορίσματα Νομολογίας Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959 σελ. 357 και την *Γρηγόρης Φιλαστίδης v. Α.Η.Κ.* (1995) 4 Α.Α.Δ. 839, που είναι μια από πολλές.

Το Διοικητικό Συμβούλιο δεν διέκρινε την εν λόγω μεμπτότητα η οποία παρεισέφησε μέσω των απόψεων του Διευθυντή στη σύσταση της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής. Αυτό από μόνο του αποτελεί λόγο για ακύρωση της τελικής απόφασης εφόσον την μόλυνε ένα από τα στοιχεία κρίσης. Υπάρχει όμως και δεύτερος λόγος, ξεχωριστός όσο και αν συνδέεται με τον πρώτο. Είναι ότι η σύσταση του Διευθυντή στο Διοικητικό Συμβούλιο, η οποία αποτελούσε άλλο ξεχωριστό στοιχείο κρίσης, ήταν μεμπτή κατά τον ίδιο τρόπο σε ένα ουσιώδες μέρος της, ήτοι, εκείνο που είχε τεθεί υπόψη και της Συμβουλευτικής Υπεπιτροπής. Σε ποιο βαθμό επέδρασε στην κρίση του Διοικητικού Συμβουλίου αυτό το μέρος της σύστασης του Διευθυντή κανείς δεν γνωρίζει και θα ήταν ανεπίτρεπτο να το εικάσει.

Αυτή η προσφυγή επιτυγχάνει. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται. Επιδικάζονται έξοδα υπέρ του αιτητή. Τα έξοδα να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται με έξοδα. Η προσφυγή 467/95 απορρίπτεται με έξοδα.